Sygn. akt XIX Ga 573/10

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lutego 2011 r

Sąd Okręgowy w Katowicach XIX Wydział Gospodarczy Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Maria Kozubska - Maciąga (spr.)

Sędziowie: SSO Grażyna Jeziorowska

SSO Dariusz Chrapoński

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 25 lutego 2011 r. w Katowicach
sprawy z odwołania Mostostal Warszawa Spółki Akcyjnej w Warszawie
przeciwko Miasto Katowice

z udziałem przystępującego do postępowania po stronie zamawiającego
PGB POLTERM w Stawigudzie
o udzielenie zamówienia publicznego
na skutek skargi odwołującego

od wyroku Krajowej Izby Odwoławczej przy Prezesie Urzędu Zamówień Publicznych w Warszawie

z dnia 27 października 2010 r. sygn. akt KIO 2224/10
postanawia:

Sygn. akt XIX Ga 573/10

UZASADNIENIE

i

!

Wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 27 października 2010 r. został w terminie zaskarżony przez odwołującego się wykonawcę - Mostostal Warszawa SA w Warszawie. Wnosząc skargę wykonawca uiścił opłatę tymczasową w wysokości 1000 zł, a w uzasadnieniu wskazywał, iż wobec faktu, że przepis art.34 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych ustala wysokość opłaty stosunkowej od skargi jako 5% wartości przedmiotu zamówienia w postępowaniu, którego skarga dotyczy, a z drugiej strony ustawa Prawo zamówień publicznych w przepisach art.2 pkt.1 i 4, art. 32 ust.1 i art.86 ust.3 posługuje się różnymi pojęciami,

które mogą mieć znaczenie dla ustalenia wysokości opłaty sądowej, celowym wydaje się wystąpienie przez Sąd z pytaniem prawnym do Sądu Najwyższego w celu wyjaśnienia czy „wartość przedmiotu zamówienia" jest tożsama z pojęciem „wartość zamówienia" w rozumieniu art.32 Prawa zamówień publicznych czy też należy ją utożsamiać z ceną oferty skarżącego czy ceną oferty najkorzystniejszej. Konsekwencją tych wątpliwości - jest zastosowanie art. 15 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych - czyli uiszczenie opłaty tymczasowej.

Ł Nadto skarżący sugerował zadanie Sądowi Najwyższemu zapytania prawnego

„czy przepis art.34 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych jest zgodny z art.45, 78 i 176 Konstytucji i art.288 ust.3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w zw. z art.2 ust.9 dyrektywy Rady 89/665/EWG".

Sąd Okręgowy badając warunki formalne skargi, w tym i należną opłatę sądową, którą skarżący winien uiścić, uznał, że podstawą ustalenia opłaty od skargi dotyczącej czynności zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego, jest wartość ustalona przez zamawiającego jako wartość zamówienia w rozumieniu art.32 ust.l Prawa zamówień publicznych (nota bene - stanowisko takie zajął również Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 17 grudnia 2010 r. sygn. akt III CZP 103/10).

W okolicznościach rozpoznawanego przypadku wartość zamówienia określona przez zamawiającego wynosi 9.995.522,73 zł. Stąd też wysokość opłaty sądowej od skargi zamyka się kwotą 498.766 zł.

Skarżący wezwany do uiszczenia brakującej opłaty od skargi tj. 498.766 zł w terminie 7 dni (zaliczono na poczet opłaty - kwotę 1.000 zł) pod rygorem odrzucenia skargi - nie zadośćuczynił wezwaniu, które otrzymał 20 grudnia 2010 r. (k.100). W zakreślonym terminie nie złożył też udokumentowanego wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych.

W tej sytuacji Sąd Okręgowy skargę nieopłaconą należycie odrzucił, na podstawie art.198 „c" ust.l Prawo zamówień publicznych, orzekając jak sentencji.

Na marginesie wskazać należy, że nie zachodziła potrzeba w ocenie Sądu Okręgowego zadania pytanie prawnego (zagadnienie to rozstrzygnięte zostało uchwałą SN z dnia 17.12.2010 r.), ani też wniesienia skargi konstytucyjnej błędnie zakwalifikowanej przez skarżącego jako zagadnienie prawne podlegające rozstrzygnięciu przez Sąd Najwyższy.

ZC?

i-,

SI X. RM * F

OWMt-